

Tadeusz Kaletyn

Debrešte, Okręg Prilep. Jugosławia

Informator Archeologiczny : badania 5, 303-304

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ALEXANDRIA /Egipt/

Państw. Stacja Archeologii Śródziem-
nomorskiej Uniwersytetu Warszawskie-
go w Kairze

Badania prowadził główny architekt Stacji
inst. arch. Wojciech Kołtątaj. Dwumasty
seson badań. Dzielnica miasta III w. p.n.e.
XIV w. n.e.

Przystosowano pierwszą fazę rekonstrukcji odkopanego w ubieg-
łych latach teatru rzymskiego do użytku widowiskowego. Pierwsze przed-
stawienie w tym antycznym teatrze odbyło się w lipcu b.r. Niezależnie
od prac na terenie teatru prowadzone w dalszym ciągu wykopaliska po-
między teatrem a łazienkami rzymskimi.

Na głębokości 14 m odkopano fragment dzielnicy mieszkalnej z
II w. n.e. Niektóre domy zachowały się do wysokości pierwszego piętra.
Dolne pomieszczenia wiezione są pięknymi mozaikami geometrycznymi.
W górnych warstwach znalezione dalsze segmenty nekropoli arabskiej
z IX wieku.

Materiał kostny został opracowany in situ przez prof. Tadeusza
Dziurzykraj-Bogalickiego i dr. Elżbietę Franińską. W smyżach łazienek
oczyszczono dostępy do wielkich pieców, które służyły do ogrzewania
powietrza w hypoknastach. Odkrycia w tych partiach ładni pozwoliły na
uzupełnienie prac badawczych inst. Kołtajtaja, związanych z jego rozpra-
wą doktorską o systemach ogrzewczych w termach rzymskich.

DEBRESTE, Okręg Prilep
Jugosławia

Muzeum Narodowe w Prilepie,
Konservator Zabytków Archeologicz-
nych we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn.
Finansowało Muzeum Narodowe w Prilepie.
Pierwszy seson badań. Cmentarzyska hel-
lenistyczne i późnorzymskie.

W czasie badań powierzchniowych prowadzonych w pobliżu twier-
dzy hellenistycznej, rzymskiej i bizantyjskiej w Debreście odkryto
cmentarzysko niszczone robotami ziemnymi związanymi z budową szosy
Prilep-Makedonski Brod.

W ramach prac ratowniczych zbadano 5 grobów zalegających na
głębokości od 0,15 do 0,5 m. W tym 4 groby okrągłokowe datowane są na
okres późnohellenistyczny z II w. n.e. Grób Nr 1 z dwoma urnami zawie-
rał 5 naczyń oraz lampkę glinianą. Grób Nr 2 z czterema urnami zawie-

rał 16 naczyn brązowych i glinianych oraz 2 lampki, w tym jedną brązową, bogato zdobioną. Wśród naczyń wydzielono m.in. kalpis, urceus, ojmochos, amfory i patery. W jednej urnie znajdował się złoty diadem. W grobie oszwanym odkryto również nóż żelazny, igłę kościaną oraz kości swierszące.

Grób Nr 3 szkieletowy zawierał żeńską figurkę wykonaną z terakoty, dwa złote kolczyki, brązowy pierścienek oraz zapinkę. Grób Nr 4 szkieletowy był poważnie zniszczony a jego wypełniko przemieszane.

Grób Nr 5 szkieletowy, silnie uszkodzony zawierał m.in. monetę z IV w. n.e., dwa pierścienki brązowe i przęślik gliniany. Materiał zabytkowy został zakonserwowany w Prilepie, rysunki wykonał H. Grochol-ski.

Planowana jest kontynuacja badań wykopaliskowych.

DEIR EL BAHARI /Egipt/

Polska Stacja Archeologii Śródziemnomorskiej Uniwersytetu Warszawskiego w Kairze, P.P. PKZ w Warszawie

Badania prowadził prof. dr Kazimierz Michałow-ski, prace konserwatorskie inż. Zygmunt Wysocki. Finansował rząd egipski. Jednocześnie seson badań. Świątynia z okresu XVIII dynastii.

Kontynuowane prace badawcze i rekonstrukcyjne w świątyni królowej Hatszepsut w Deir el Bahari. Oczyszczono odkrytą w 1970 r. ławę wykutą w skałe nad trzecim tarasem świątyni, która tworzyła rodzaj oszwanego tarasu zabezpieczającego budowlę przed spadającymi z urwiska blokami skalnymi. Odkrycie to w dużej mierze zmienia dotychczasowe poglądy zarówno na charakter górnego muru oporowego jak i na ogólny wygląd tej monumentalnej budowli.

Prace architektoniczno-zabezpieczające prowadził kierownik misji PKZ inż. Zygmunt Wysocki, a badania epigraficzne zmierzające do ustalenia kolejności bloków i architrawów trzeciego tarasu prowadził mgr Janusz Karłowicki. Kierownik Stacji w Kairze wizytował prace w Deir el Bahari z końcem lutego 1971 r.

DRIANOWSKI MONASTYR, okr. Gabrowo /Bułgaria/
Jaskinia "Bosze Kire"

Katedra Archeologii Polski Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Archeologii Bułgarskiej Akademii Nauk

Badania prowadzili dr H. Dżambazow,